

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος πλδ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
 λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
 ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
 λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
 ρι ου

Ε ξ υ ψ ους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα φη νκα
 τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
 ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Ἦχος Γα φ

Α πο στο λε Α α γι ε Α να νι α πρε σβευ ε

τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων

Δόξα...

Ἦχος Γα ρ

Ε ν σοι Πα τε ρα κρι βω σ δι ε σω θη το κα τει ει
κο να λα βων γαρ τον σταυ ρον η κο λυ θη σας τον
Χρι στον και π ρα τ των ε ε δι δα α σκες υ πε ρο ρα αν
μεν σα ρ κο σ πα ρε ε ρ χε ται γαρ ε πι με λει σθαι
δε ψυ χης π ρα γ μα τος α θα α να τ ε δι ο και με
τα Α γ γε λων συ να γα α λλε ται Ο σι ε Ρω μα νε το
ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν...

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Πα ρ θε νου και σταυ ρω σιν
υ πο μει να σ α γα α θε ο θα να τω τον θα να
τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξα σως Θε ος μη πα ρι δης
ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν θρω
πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το

ο κον πρε σβευ ουσαν υ περ η μων και σω ωσον Σω τηρ η
μων λαον α πε γνω σμε ε νο ο ο ν

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ΄.

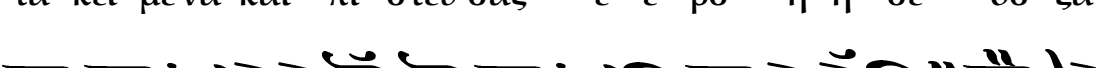
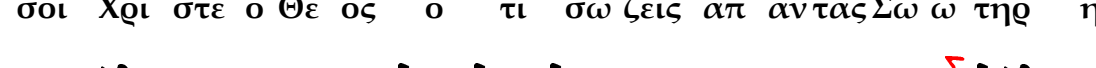
Ἦχος πλ. δ΄ Γα ρ

Aνεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γελος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ σα
σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α
σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως
Θε ος το γε νος των α ανθρω πων

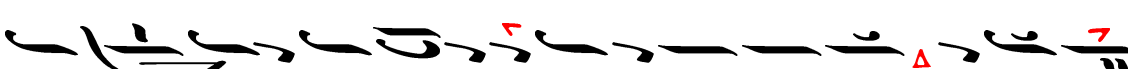

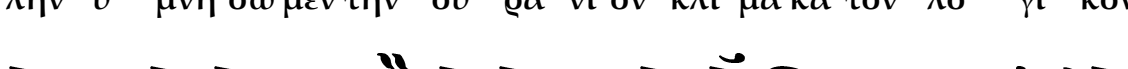
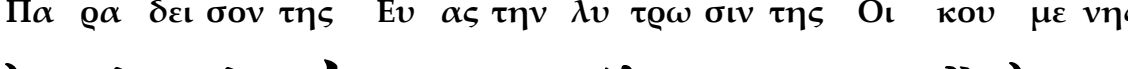
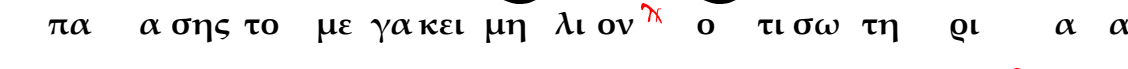
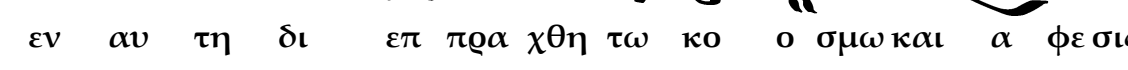

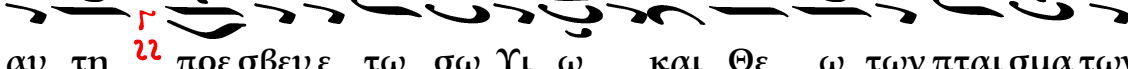

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ρ

Aνα στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις
ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ ξαι
την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γραπται και δρο μαι ος ο
Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω τα φω ο

 ρων κατε πληττετο⁶ ⁷ο θεν και κατει δε ε τα ο θο νι

 α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω ματος εν αυ τω κα

 τα κει μενα και πι στευ σας ε ε βο η η σε²² ⁷δο ξα

 σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις απ αντας Σω ω τη ρη

 η μων²² του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυ γα α σμα⁷ ²²

Και νῦν

Tην ου ρα α νι ον πυ υλην και κι βω τον²² ⁷το

 πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη²² ⁷νε φε ε

 λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον λο γι κον

 Πα ρα δει σον της Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης

 πα α σης το με γα κει μη λι ον⁶ ⁷ο τι σω τη ρι α α

 εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο ο σμω και α φε σις

 των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι α του το βο ω ω μεν

 αυ τη²² ⁷πρε σβευε τω σω Υι ω και Θε ω των πται σμα των

 α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι²² ⁷τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου

 σι τον πα να α γι ον το ο κο ον σου⁷ ²²

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ν θρωποι το μνημα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α
ντο Αγ γελος τον λι θον εκ της θυρας α πε ε κυ λι ι
σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ με νον
εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγγε λι σαν το τοις μα θη ταις
σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η ζω η των α
παντων και δι ε λυθη τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε
ε δο ξα α σοι

Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα α
σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου ον
παν σα σθε των δα κρων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο
μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως Θε
ος το γε νος των α ανθρω πων

Καὶ νῦν

Επι σοι χαιρει κε χα ρι τω με νη πα σα η η
κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε
νος η γι α σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε
παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ος ε σαρκω
θη και παι δι ον γε γονεν ο προ αι ω νων υ παρχων Θε
ε ος η η μων την γαρ σην μη τραν θρο νον ε ποι οι η
σε και την σην γα στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ει ρ γα
σα α το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα
η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο

ρωω ων σε²² ε εν νε ε κροιοις λο γι σθεε ε ε ντα⁹

τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²² την ι σχυνκα θε λοο

ον τα²² και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει

ρα ντα⁶ και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τεε υ μεις τον ταα φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον ^{v'} ₂₂

προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γυ ρ ρ ρ σαι ^u ₉ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ^{v'} ₂₂

θη νυ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε ^u ₉ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε ^u ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'} ₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα ^u ₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θυ ρ ρ ρ σαι ^{v'} ₂₂ προς το μνη η μα σα Σω ω ω ω

τερ ^u ₉ ε νη χυν το αγ γε ε ε λυ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νυ ^{v'} ₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϑ μνη η μα τος ^u ₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νη μεν Πα τε ε ε ρα και τον τρι τον Γι

ο ο ο ον τε και αιτω ω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα

την Α γι αντρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Και νυ υ υν και α ει και εις τρι αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Ζω ο δο την τε κρι σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σα σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^υ A λλη λϑ
 ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος ^υ

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^υ A λλη λϑ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ος ^υ

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα
 ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ
 ρι ε τρο που μαι του τον ^υ

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
 πριν εκ σπασθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ
 χε ενας αυ των το μη βα σα νων ^υ

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων
αμην

Αγιω Πνευμα τι το ζηντα παντα φως εκ φω
τος Θεος με γας συν Πατρι υμνου ου μεν αυ το ο
και τω λογω

Αντίφωνον Β'

Ηκαρδια μου τω φοβω σου σκεπεσθω τα
πεινο φρονου ου σου σαμη υψωθει εισα αποπεση
εκ σου ου πανοι κτιριον

Επι τον Κυριον ο εσχηκως ελπιιδου
δεισει το οτε ο οτε πυρι τα παντα κρινει ει και κο
λασει

Δόξα Πατρί..., Καὶ νῦν...

Αγιω Πνευμα τι παστις θειος βλεπει και
προλεγει τερα του ργει ει υψι ιστα εν τρισιν ενα
Θεον μελων ει γαρ και τρι λαμπει μοναρχει το θει

ον^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Γ'

Εκεκραξα σοι Κυριε προσχεσ κλινον μοι το ου
ρους σου βοωντι και καθαρων πριν αρησμε απο των
ενθεν δε^ν_{δλ}

Επι την μητερα αυτου γηνδυνων πας
αυθις αναλυσει του λαβειν βασα ανους η γε
ρα των βεβιωμενων^ν_{δλ}

Δόξα Πατρί..., Καὶ νῦν...

Αγιω Πνευματι θεολογια μοναας
τρισαγια ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουεφυο
γιος αχρο ο ονωσ και το Πνευμα συυμμορφον συν
θρονον εκ Πατροσ συνεκλαμψαν^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδουδη τι καλον η τι τερον αλλη το κατοι

κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ
γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Tου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του αγρου κο
σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δόξα Πατρί..., Καὶ νῦν...

Aγι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος του το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ
ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Bα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Bα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τιφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦχος Δι-Θ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυφι α της σοφι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η θει
 αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι
 τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
 σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α α α ας μοι οι οι
 οι οι

Ο α' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι
 πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ
 νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

A πο ζρεψον το προσωπον σα απο των α μαρ
 τιων μθ και πασαστασα νο μι ας μθ ε ξα λειψον

K αρ δι ανκα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
 και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μθ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσς και το
Πνευμα σσ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Αποδος μοι την αγαλι α σιν του σωτη ρι ου
σσ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Διδαξω α νο μουσ τας ο δς σσ και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μη α γαλι α σε ται η γλωσσα μη την δι
και ο συνηνσς

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο
μαμη α ναγ γε λει την αι νεσινσς

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο
λο καν τω ματα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυσι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεός ^Δ ουκ ἐξουδε νώ σει ^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ἐ εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα

να φο ραν και ο λο και τω μα τα ^θ

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ ζ'

Ται στων Α πο στο ολων προ σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^Δ Ται στης Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε η μον ^Δ

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ ^Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φκα θως προ
ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και
με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος,

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην
διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ
θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς
πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν
ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου
ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν
ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῇ φέρων, τῆς

ἐμφύτου σύμβολα, αὔλου καθαρότητος, τῆ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου,

οὔ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἀνανίου μὲ τὸ κλέος δοξαζέτω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Υγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοιξωμεν στόμα εὐφημικόν, τρανώσωμεν γλώτταν, ἐν τῇ μνήμῃ πάντες πιστοί, τοῦ ἀρχιποιμένος Ἀνανίου, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφίω ἀχράντω νυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον

νύμφην, Ἀνανίας ὁ εὐκλεής, Χριστοῦ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρχαῖος γενόμενος μαθητής, τῷ νέω βραβεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητή, τῷ πάλαι διώκτη Ἀνανία, καὶ μελωδεῖς. Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σὲ Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημούσιν ἀνελλιπῶς, τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ οὐρανοῦ, ἡμῖν ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, Ῥωμανὲ θεσπέσιε, τὴν σὴν, εὐφημῆσαι ἱερὰν μνήμην ἐν ἄσμασιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ νεότητος ὅλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν παραθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ,

φεγγοβόλοις λάμπεσι τὸν νοῦν, οὐρανόθεν,
Ῥωμανὲ Καταστραπτόμενος.

Δόξα.

Ὡραϊσμένος τῷ καλλεῖ τοῦ παντουργοῦ, καὶ
Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἀστήρ φωτολαμπής,
ἀρετῶν φαιδρότητι σοφέ, ἀνεδείχθης
Ῥωμανέ, κόσμου τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ προῆλθεν ἀφράστως ὁ τοῦ Θεοῦ,
Λόγος ὁ συνάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
καιρῶν, καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φθορά,
πεπτωκότα, Θεοτόκε ἀνεσώσατο.

Ωιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν
συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν
τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον,
ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς
ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο
πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ
ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ
ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύμασιν ἐπόμενος, τοῦ Διδασκάλου σου γέγονας, Ἀρχιερέυς, ἀθλοφορικόν τε, ἱερεῖον Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλεων ἐντεύξεσι, θεοπειθέσι σου ἔργασαι, τὸν Λυτρωτὴν, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσιν, Ἀνανία Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ

ἡμῶν.

Ὅλην σοὶ ἐπέδησε, τὴν τοῦ θηρὸς ὄρμην
Κύριος, ἐπιφανεῖς, ἐν φωτὶ ἀρρήτω,
ἀμαυρώσας τὸ πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος
ἡμῶν, Χριστιανοὶ σὲ δοξολογοῦμεν,
ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ὁσίου

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νούς σου γέγονε σοφέ, σκὴνωμα τῆς
Τριάδος, Ῥωμανὲ τῆς Ἀγίας, δεδεγμένος
εὐσεβῶς, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, καὶ
προχέων, ἐνθεα διδάγματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥευμάτων ἔβλυσε πηγάς, ἡ τιμία σου
γλῶσσα, κελαδοῦσα τὰ θεία, καὶ τρανοῦσα
ἐμφανῶς, τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ
Παρθένου, γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Δόξα.

Ἴδου ἐκτρέφεις δαψιλῶς, ταῖς σοφαῖς
ὀμιλίαις, καὶ τερπναῖς μελωδίαις, τὰς
διανοίας ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλὰς γλυκασμοῦ,
θειοτάτου, Ῥωμανὲ θεσπέσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Πασῶν ὑπαρχεῖς στρατιῶν, ἀνωτέρα Παρθένε. τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

ᾠχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, Ἀπόστολε σοφέ, καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου, πιῶν γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι' αἵματος. Ἀλλ' ὡς σύνθρονος, καὶ κληρονόμος ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, αὐτὸν ὡς φιλόανθρωπον.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

ᾠχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, δογματίσας τῷ κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον, τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας. καὶ αἰρέσεων δεινάς, ἐρεσχελίας καθελῶν, παρίστασαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ῥωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἰκέτευε θερμῶς, τοῦ οἰκτειροῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνή, ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὴν δυναστείαν καὶ τὸ κράτος σου.

Κοντάκιον Ἦχος Πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐαχορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τοῦ, Ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα. Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε, διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριον

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη του Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Στίχ. Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Ἀνανίαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.

Λεύσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἡματι πρώτῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον,
Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς Μόνης Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λς' Ἁγίων Μοναχῶν τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ ἐνορία Σεβαστουπόλεως.

Στίχ. Τμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα,
Χορῶ συνήφθη τῶν Μοναστομαρτύρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἕξ Ὁσιομαρτύρων ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐξ συμμονασταὶ τοὺς ἑαυτῶν μανδύας,
Ἄθλοις ἐρυθραίνουσι τοὺς διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Δομνίνου.

Στίχ. Δεινὴν Δομνῖνος συντρίβην σκελῶν φέρων,
Ἵποσκελισμοὺς τοῦ Σατὰν καταισχύνει.

Ο Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ὁ
ἠδύμολπος, ὁ ἐν τοῖς ὄριοις τῆς ἐν τῷ Ἄθω
μεγίστης Λαύρας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ο Ὅσιος Γρηγόριος ὁ Δομέστικος, ὁ ἐν τῇ
αὐτῇ μεγίστῃ Λαύρα τοῦ Ἄθου ἀσκήσας, καὶ
ἐν χρυσοῦν νόμισμα παρὰ τῆς Θεοτόκου
λαβῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ᾠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
Πνευματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι διμη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
α σωγη θεο μενος ταυτησ τα θαυ ματα

ᾠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονοσ πη γη θι ασονσυγκρο τη σαν
τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
δο ξησ στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ᾠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι ασον θει αν βλ ην της εκ
της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ωσ σσ τσ υ ψι στ
ο ο προ φητησ Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε κραυγα α
ζε δο ξα τη δυ να μεισσ Κυ ρι ε

ὠδή ε'

Ε ξε στη τα συμπα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
 εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
 και τε ε το κας αχ ρο νον Υι ον πα σι τοι οις υ
 μνσι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα

ὠδή ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ την
 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
 ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες

ὠδή ζ'

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
 πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος απει λην
 αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον Υ περ
 υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος
 ευ λο γη το ος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας εὐ α γεις ἐν τη κα μι ι νω
ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
με ἐν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς σαν
τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
ψου ου τε εἰς παντας τς αι ω να α α ας

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

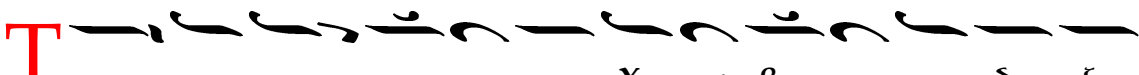

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

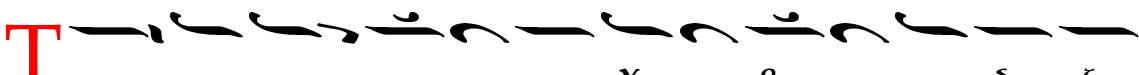
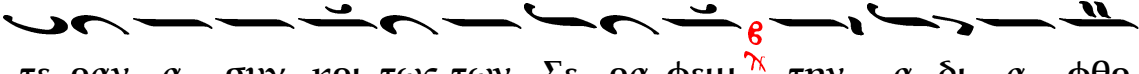

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

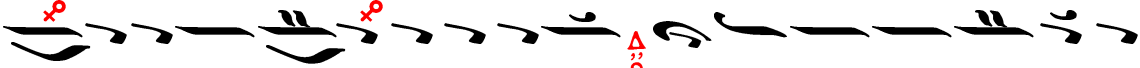

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νο μεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

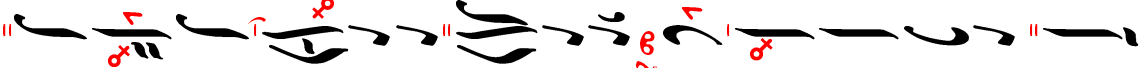
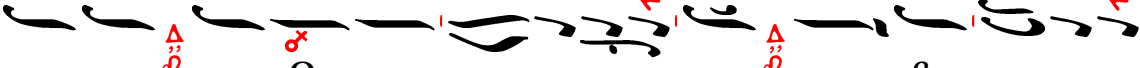

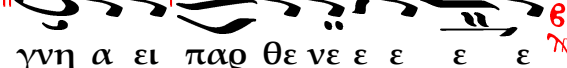
T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ρανα συγ κριτως των Σερα φειμ ^Δ την α δι α φθορως Θε

 ον Λογον τε κου ου ου σαν ^β την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νομεν ^β

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο

 τε ρανα συγ κριτως των Σερα φειμ ^Δ την α δι α φθορως Θε

 ον Λογον τε κου ου ου σαν ^β την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νομεν ^β

ὠδή θ'

Α πας γη γε νης ^β σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

 δε χε με νος ^β πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^γ α υ λων

 νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα ^β τα ι ε ρα θαν μα

 σι α ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ και βο α α α

 α τω ^Δ χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε ^β Θε ο το κε α

 γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ^β

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον 5΄.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ στὰς ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέσχες, βάπτισμα μετανοίας, εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σὴ Ἐγέρσει.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀποστόλου

Τοῖς Μαθηταῖς

Ἀρχαῖος μαθητῆς Χριστοῦ, γεγονως Ἀνανία, τῷ νέῳ τὴν ἀνάβλεψιν, μαθητὴ σὺ βραβεύεις, Παύλῳ τῷ θείῳ, διὸ σε, σὺν αὐτῷ εὐφημοῦμεν, ὡς ἱεράρχην ἔνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς οἰκουμένης.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοτοκίου, ὁμοιον.

Ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, κατετράνωσας,
Μάκαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον, θείαν
οἰκονομίαν, καὶ ὕμνοις ἔστεψας πάντας,
Ῥωμανὲ τοὺς Ἁγίους, μεθ' ὧν φαιδρῶς
ἀνύμνησας, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον, καὶ
ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ Μητέρα πάνσοφε Πάτερ,
μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε, παρεστῶς τῇ
Τριάδι.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε
ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε
λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου
σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κυυριε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε
στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος αλλ ουκ α πε λει φθης
του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με νος
και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας
εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτι ρμων
και φι λα αν θρω ω πος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κυυριε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει ω
Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι λε α
υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλ ατ τον
και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι σαν το
αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθα ρ σι αν ταις ψυ
χαι αις η η μων

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κυυριε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυρον σου η η μιν δε δω κας φοιττει ει
γαρ και τρε ε ε μει μη φε ρων κα θο ραν αυ τουου την δυ
να μιν ο τι νε κρουους α νι στα και θα να τον κα τη
γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και
την ε ε γε ερ σιν

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν
κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι
α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη οι κου με ε νη
ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στίχ. ε'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη τι
τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε λευ θε
ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α θα να
τι σας ζω ο ποι η σηση μας Χρι στε ε ο Θε ος δι α

της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω πε

Στίχ. ζ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Προ σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

στε την σην εκ τα φου α να στα σιν δι ης η λευθε ρω

σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε σμων και

ε δω ρη σω τω κοσ μω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι

ον και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Το ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρου ντες πα ρα νο

μοι συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το του το

συ δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να α μος α

νε εστησ τρι η η με ε ρος

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Πο ρευ θεν τος σου εν πυλαις Α δου Κυ ρι ε και ταυ

τας συν τρι ψα αν τος ο αι χ μα λω τος ου τως ε βο α

τις ε στιν ου ου τος ο τι ου κα τα δι κα ζεται εν τοις κα

τω τα τοις της γης ^ν _{δλ} αλ λα και ως σκη νην κα τε λυ σε
του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ^ν _{δλ} ε δε ξα μην
αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον παν το
δυ να με Σωτηρ ε λε ησον ημας ^ν _{δλ}

Ἦχος Πα ρ

^{Πα}
λε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Η ^{Πα} ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν ^{Δι}
θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ^{Πα} ει ρη η νην την
ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν μα α
θη η η ταις ^{Δι} εμ φο ο ο ο ο ο ο ο βους ε
δει ει ξας α αυ τους ^{Πα} δο ο ξα α αν τας πνε ε ευ μα
α ο ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε ε στει ει ει
λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων τη ης ψυ υ υ
χης ^{Δι} ^{Πα} δει ει ει ξας τας χει ει ει ει ει ρας και αι αι αι
του ους πο ο ο ο δα α α ας σου ^{Κε} πλην α πι στου ου ου

των ε ε ε ε ε τι τη της τρο φη η ης με ε τα
 λη η η ψει και δι δα χω ω ων α να μνη η
 η σει δι η νοιξας αυ τω ω ων το ο ο οννου του σου
 νι ε ε ναι τα ας γρα α α φας οισ και την πα τρι
 κην επ α γγε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με
 ε ε ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυτους δι
 ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο
 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου με εν
 Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο
 ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου
Χρι στε κα Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν του κο οσμου
ε λε ησονη μας ο αι αιρωντας α μαρ τι ι ασ του κο
σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε ησονη μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ασ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα ασουειςτουςαι ω νασα μηην

Γ ε ε ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο

ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

A α γ ι ο ς ο Θε ο ς Α α γ ι ο ς Ι σχυ ρο ς Α γ ι ο ς

α θα να το ς ε λε η σον η μα ς ^(τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

K αι νυν και α ει ει και ει ς του ς αι ω να ς των αι ω νων

α μη ην

A γι ο ς α θα να το ς ε λε η σον η μα ς

Αισματικόν.

A α α γι ι ο ς ο Θε ε ε ο ο ς Α α

α γι ι ο ς Ι σχυ υ υ ρο ο ς Α γι ι ο ς Α α θα

α α α α να α α α το ς ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ς

Ἦχος Νη ρ

A να στα ς εκ τ ε μνη μα το ς και τα δε σμα δι

α ρρη ξα ς τ ε α δ ε λυ ςα ς το κα τα κρι μα τ ε

θα να τ ε Κυ ρι ε παν τα ς εκ των πα γι ι δων τ ε εχ θρα

ου σα με νο ς ε μ φα νι ςα ς σε αυ τον τοι ς Α πο στο

λοισ ο ε ξα πε στει λας αυ τας ε πι ι το κη ρυ γμα και
 δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ χε σ τη οι κω με νη
 μο νε πολυ ε λε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η χ μα α σ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρ ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρ ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῆ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος Γα ρ

Ε ξ υ ψ ους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα φη ν κα
 τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
 ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
 Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

ό β' χορός: ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ι α

ᾠχος Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχ νος τα φηνκα

τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

ᾠχος Γα φ

Α πο στο λε Α α γι ε Α να νι α πρε σβενε

τω ε λε η μο νι θε ω ι να πται σμα των α φε ε

σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

ᾠχος Γα ρ

Ε ν σοι Πα τερ α κρι βωσ δι ε σω θη το κα τει ει

κο να λα βων γαρ τον σταυ ρον η κο λη θη σας τον

Χρι στον και πρ α των ε ε δι δα α σκες υ πε ρ ο ρ α αν

μεν σα ρ κος πα ρε ε ρ χεται γαρ ε πι με λει σθαι

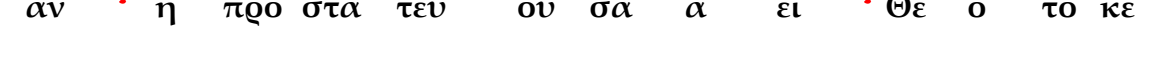

 δε ψυ χης ^Δπραγ μα τος α θα α να τσ ^Δδι ο και με

 τα Α γγε λων συνα γα αλλε ται ^ΔΟ σι ε Ρω μα νε το

 ο πνευ μα α σου ^Δ

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι ^Δ

 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ^Δδω ρε

 αν ε λα βε τε ^Δδω ρε α αν δο ο τε η μιν ^Δ

Κοντάκιον

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν

 τε ^Δμε σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε τε

 μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων φω νας ^Δα

 λα προ φθα σον ως α γα θη ^Δεις την βο η θει

 αν η μων ^Δτων πι ι στως κραυ γα ζο οντων σοι ^Δτα α

 χυ νον εις προ σβει ει αν ^Δκαι σπε σον εις ι κε σι ι

 αν ^Δη προ στα τευ ου σα α ει ^Δθε ο το κε

των τι μων των ^λ σε ε ε ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ^Δ ας ^θ

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι ι ος
α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας ^Δ ^θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι ^Δ ^θ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ ^θ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ^Δ ας ^θ

Δύναμις Γεωργίου Κρητός (+ 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

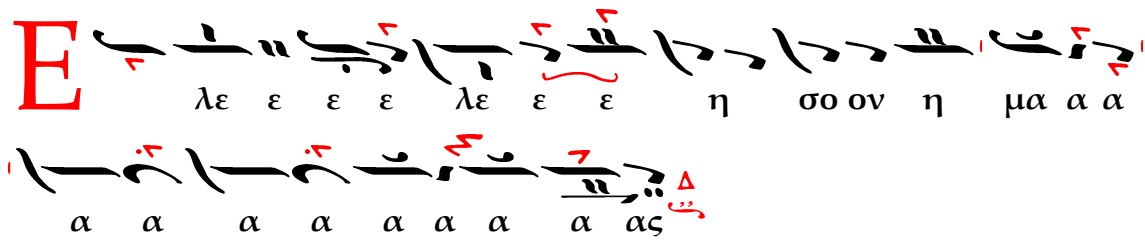
ι ι ι ι α α α α α γι ο ο ο ο ος ι ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α θα

α α α α α α α α α α α α α θα α να α

α τος

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΖ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

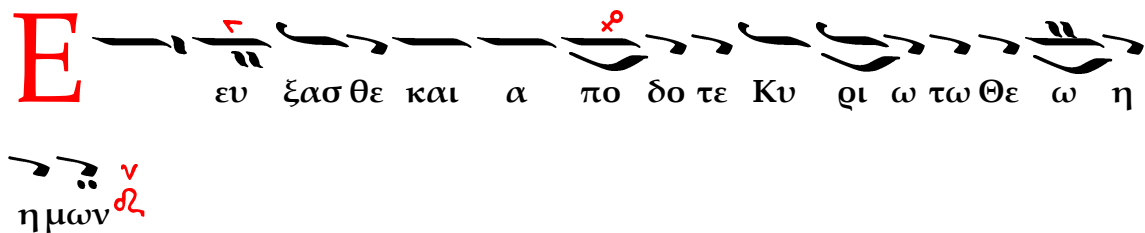
Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οε').

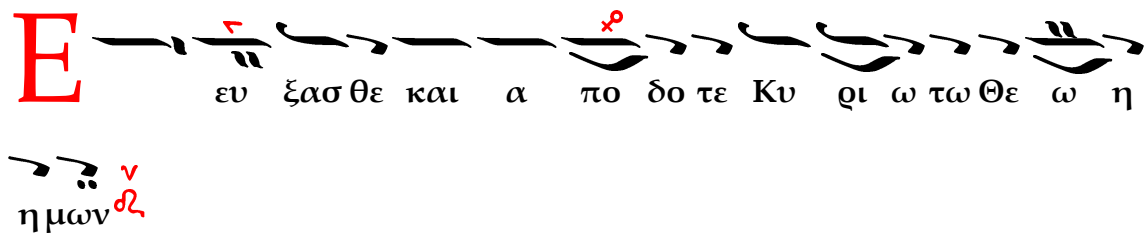
Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

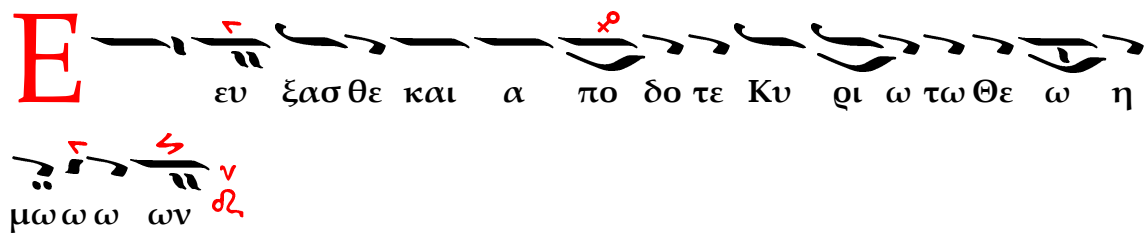
Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Στίχος α'. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχος β'. Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. ζ΄ 16-18, ζ΄ 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός,
καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ
μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος,
καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι
ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντας
τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν
ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν
φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ΄). ᾠχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς δ΄).

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ϝ A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ϝ A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ϝ

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρι ἡμῶν.

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ϝ A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ϝ A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ Ἀ α α α α λλη λυ υ
υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Ἀ λλη λυ υ υ υ υ υ υ
ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ α α α α α α

Ἦχος ἰἰ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α α σοι ο ι ο ι
ο ι

Ἦχος πδ Νη

Νη
Ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ρου ου ου ου
Χε ρου βι ι ζι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ μ υ υ
στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο

νι ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η η η η
 η η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω
 ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 τρι α α α α α α δι τον τρι σα α α γι ο
 ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο
 υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ιε ε ε ε ες
 πα α α α α α α α α α α α α α α α σαν
 την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι
 ο ο τι κη η η η η η η ην α πο ο ο θω
 ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α
 α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α

α ἰα α α α αν v
Ω

^{Nη} Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α

α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε ε

^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α α α

α ^Δτων ο ο ο λων ^{Νη} υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι v
Ω

^{Nη} Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α α

α α τως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ουμενον τα α α ξε ε σι ι

ι ιν ^vΑλ λη λου ου ι ι ι ^Μα α α α α α

α v
Ω

Ἦχος πλ' Νη

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυυριε Ελεεεησον

Παρασχ Κυυριε

Παρασχ Κυυριε

Παρασχ Κυυριε

Παραασχδ Κυυυριε

Παραασχ Κυυυριε

Παραασχδ Κυυυυριε

Σοι Κυυριε

Καιτω Πνευματισ

Λειτουργικά, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος πλὴν Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
μυ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μυ υ υ υ υ
και κα τα φυ γη η μυ και αι αι ρυ υ ση ης μυ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μυ Κυ
ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μυ υ υ υ υ και κα
τα φυ υ γη η η η μυ υ υ και αι αι αι
ρυ υ υ ση η η ης μυ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε ε
σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος ος

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σα ββα
ωθ²² πλη η ρης ο ρα νο ος και η γη η της δοξης
σ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις²² ευ λο γη με νος
ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ρ²² ω
σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις²²

A α α μη η η η η ην²² *ή άλλως*

A α α α μη η η η η ην²²

A α α α μη η η η η η η η η η ην²²

Σ ε υ υ μν ς ς μεν²² σε ε ευ λο γ ς ς
με ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι ε
²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς²² ο
Θε ε ο ο ο ος η η η μων²²

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
ω ω ως ^v μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η
η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον ^v την α ει μα α
κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η
τον ^v και μη η τε ε ε ρα α α α τδ δ Θε
δ δ δ η η η η μων ^v την τι μι ω ω τε
ε ε ρα αν των Χε ρδ δ βι ιμ και εν δο ο
ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω
ω ω ως τω ω ωων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ ^v
την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε
κδ δ δ δ σαν ^v την ο ο ον τω ω ωως Θε ο ο
το ο ο κον ^v σε ε ε με ε ε ε γα α
α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε εν ^v

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ', Ι.Α.)

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-θ

Εἰδομεν το φως το αληθι νον ε λα βο μεν
Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη
α δι αι ρε τον Τρι α दा προ σκυ νθ υ υ εν τες αυ
τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε ως
σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με
τας χειν μστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α α